

απόφαση

απόφαση, η, ουσ. [<αρχ. απόφασις], η απόφαση·

- δίνω μια απόφαση, αποφασίζω: «επιτέλους, δώσε μια απόφαση γι' αυτή τη δουλειά, για να ξέρω κι εγώ τι θα κάνω!». (Λαϊκό τραγούδι: *αχ, δώσε μου μian απόφαση αν μ' αγαπάς, πουλί μου, δια να γίνω σκλάβα σου για όλη τη ζωή μου*)·

- να φοβάσαι τα πισινά του μουλαριού, τα μπροστινά του μοναχού και την απόφαση του δικαστού, βλ. λ. [φοβάμαι](#)·

- παίρνω απόφαση ή παίρνω την απόφαση, αποφασίζω: «πήρα την απόφαση να κόψω το πιστό». (Λαϊκό τραγούδι: *απ' τους καημούς που πέρασα ποτέ μου δεν εγέλασα, τα μάτια μου όλο κλαίνε και πήρα την απόφαση να φύγω για την κόλαση που ξενιτιά τη λένε*)·

- τα κέντρα λήψης αποφάσεων, βλ. λ. [κέντρο](#)·

- το παίρνω απόφαση, θεωρώ κάτι ως τετελεσμένο, συμβιβάζομαι με ένα γεγονός ή με μια κατάσταση: «απ' τη στιγμή που η γυναίκα του επέμενε να χωρίσουν, το πήρε απόφαση πως δε γινόταν αλλιώς και χώρισε». (Λαϊκό τραγούδι: *εσύ είσ' αιτία που πονώ καταραμένη μοίρα, γι' αυτό το πήρα απόφαση τα μάτια μου να κλείσω, πες μου λοιπόν, να σκοτωθώ ή να γυρίσω πίσω*)·